

Αγαπητοί νέοι συνάδελφοι,

Ως πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας, καλωσορίζοντάς σας στη μεγάλη οικογένεια της Θεολογικής Σχολής θέλω κατ' αρχήν να σας συγχαρώ. Η δουλειά σας, η στήριξη των δικών σας και οι επιλογές σας σάς έφεραν εδώ μαζί μας, μέσα από ένα δύσβατο μονοπάτι εξετάσεων, άγχους και μακρόχρονης αυτοπειθαρχίας στο κυνήγι μιας «καλής Σχολής», ενός καλού προγράμματος σπουδών, ενός ασφαλούς επαγγελματικού μέλλοντος. Και ξέρουμε όλοι ότι πολλοί εδώ ΔΕΝ είχατε ως πρώτη προτίμηση τη Θεολογία, ούτε θεωρείτε ότι εξασφαλίζει μια βέβαιη επαγγελματική αποκατάσταση. Ελάχιστες, άλλωστε, ανθρωπιστικές σπουδές το εξασφαλίζουν...

Όμως η λέξη επάγγελμα, βγαίνει από το «επαγγελία», υπόσχεση ελπίδας. Και οι ελπίδες και τα όνειρα χτίζονται από μας με τα υλικά που μας φέρνει η ζωή. Ποια είναι, λοιπόν, εδώ τα υλικά που μπορείτε να βρείτε; μήπως, ότι θα μάθετε μια επιστήμη που χρησιμεύει όχι μόνο για να σπουδάσει κανείς το φαινόμενο της θρησκείας, που αποδεδειγμένα πια παίζει καθοριστικό ρόλο στις παγκόσμιες σχέσεις; Είναι και αυτό, αλλά όχι μόνο αυτό. Μήπως παρέχονται οι γνώσεις για να μελετήσει κανείς τον πολιτιστικό πλούτο που απετέλεσε κληρονομιά και ιδεολογικό αγκωνάρι της κοινωνίας και του κράτους μέσα στο οποίο ζούμε; Κι αυτό θα το μάθει κάποιος, αλλά όχι μόνο αυτό. Μήπως για να προσφέρει κανείς κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο και να διακονήσει και το χώρο της Εκκλησίας; Θα το κάνει κι αυτό.

Πριν και πέρα απ' όλα τα προηγούμενα, θα μάθετε μια γλώσσα μέσα από την οποία πολλοί άνθρωποι πριν από μας έμαθαν να συλλαβίζουν την ελπίδα. Γιατί αυτή η γλώσσα είναι η επικοινωνία μ' ένα κόσμο παράδοξο, διαφορετικό, καινούριο. Στον κόσμο αυτό η βία και η ανάγκη νικούνται από τη θυσία και την αγάπη. Ο παντοδύναμος Θεός που οργίζεται και απαιτεί θυσίες γίνεται ο ίδιος θυσία. Η εξουσία γίνεται διακονία και υπηρεσία. Η αδικία και ο θάνατος νικείται από τη ζωή και το όραμα ενός καλύτερου κόσμου μέσα από τη νομιζόμενη αδυναμία. Είναι ένας κόσμος όπου ο χαμένος τα παίρνει όλα.

Πολύ σωστά ο Κοσμήτορας έδωσε ένα θεματικό περιεχόμενο σ' αυτή την εκδήλωση μιλώντας ενάντια στην διαφυλική βία. Είναι μόνο μια πλευρά (αλλά σημαντική πια) της απελπισίας και του αδειάσματος από κάθε νόημα μέσα στις ανθρώπινες σχέσεις. Σε μια κοινωνία που μόνο η ισχύς και η επιβολή προβάλλουν το προφανές νόημά τους, μόνο η βία ως απειλή εξαφάνισης και πολλές φορές πραγματική εξαφάνιση του άλλου, του άλλοτε συντρόφου, μπορεί να πιστοποιήσει την αποτελεσματικότητα αυτής της προφάνειας. Το ίδιο επεκτείνεται και σε κάθε αδύναμο, φτωχό, καταπιεσμένο ή μετανάστη. Ο νόμος του ισχυρού υπήρχε εκατομμύρια χρόνια πριν εμφανισθεί ο άνθρωπος. Ακόμα και η επιστήμη μπορεί να ασκεί βία, όταν γίνει όπως λέμε «εργαλειακός λόγος» αντί να γίνει μέσον υπηρετήσης του ανθρώπου.

Εδώ, λοιπόν, στο σύγχρονο, το νεωτερικό Πανεπιστήμιο, η σπουδή της θεολογίας δεν είναι μια αναδρομή στην παλιά καλή και αγνή εποχή, δεν είναι μια επιστροφή στην παραδοσιακή κοινωνία, όπου όλοι ζούσαν ασφαλείς και αγαπημένοι. Ξέρουμε ότι και στην παραδοσιακή κοινωνία η βία και μάλιστα η διαφυλική βία ήταν διαβόητη. Η σπουδή της θεολογίας είναι μια κοπιαστική σπουδή ενός κόσμου που έρχεται όχι από το παρελθόν, αλλά από το μέλλον. Είναι η μελέτη μιας υπόσχεσης. Είναι το εργαλείο για την αμφισβήτηση και τη διεκδίκηση της ελευθερίας. Ό,τι θα μάθουμε από το παρελθόν, γνώσεις, κείμενα, έννοιες, μνημεία, τελετές, είναι ένας χάρτης που μας χαρτογραφεί το μέλλον, ένα μέλλον αγάπης, ειρήνης και δικαιοσύνης. Κι αυτή είναι η μεγαλύτερη χρησιμότητά μας στην κοινωνία, στον κόσμο, στο πανεπιστήμιο.

Εύχομαι να απολαύσετε τη σπουδή αυτού του χάρτη περπατώντας στα μέρη που θα σας δείξει. Εύχομαι να τελειώσετε πιο διψασμένοι για γνώσεις από πριν, και πιο διψασμένοι να συμβάλετε στον ερχομό αυτού του μελλοντικού κόσμου έτσι ώστε κάποια μέρα να αναλάβετε εσείς από μας τη σκυτάλη και να μας ξεπεράσετε στην διάθεση αλλά και τη δυνατότητα για διακονία και προσφορά στον σύγχρονο άνθρωπο και στη σύγχρονη κοινωνία που τόσο πολύ την έχουν ανάγκη.

Δημήτριος Ν. Μόσχος, Καθηγητής